

inden det forlader dette Ting, at foreslaa en Ændring heri. . . . (Clausager: De kan jo selv stille Forslag derom!). . . . Nej, jeg agter at stemme imod det hele til sidst, men denne Paragraf synes jeg, det ærede Medlem Hr. Clausager skulde tage sig af og bringe noget i Overensstemmelse med sin Livsanskuelse og Levemaade.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har allerede stillet Sagen frem, men det er nødvendigt endnu en Gang at sige, hvad det er, man gør. De kostbareste Ting, ja, saadanne Ting, som man kun hører om i Eventyrene, som kinesiske Fuglereder f. Eks., noget, som man vist kun spiser, naar man staar i Forbindelse med Østasiatisk Kompagni, saadanne Ting stilles i Henseende til Beskatning aldeles ens med, ganske i samme Klasse som de af det ærede Medlem Hr. Borgbjerg nævnte foragtelige Daasehummer, Daaselaks og Daaserejer, som om det var noget, man i saadanne Kredse overhovedet vilde tage i sin Mund; hvis man fik dem i sin Mund, vilde man sikkert straks spytte dem langt bort. Nej, disse Varer som den amerikanske Laks eller de i Vesterhavet fangede Rejer, der henkoges og sælges, det er den allerjævneste Middelsstands beskedne Paalæg paa Maden eller Tillæg til Maaltidet, og de beskattes. . . . (Afbrydelse). . . . Absolut, det er en af de billigste Varer, der overhovedet findes. De smaa Daaser med Rejer har kostet 28 Ø., nu sætter man dem op ved at lægge en Told paa dem af 1 Kr. pr. kg. Den amerikanske Laks er adskilligt billigere end dansk Kød, men det er maaske ogsaa at betragte som en Art Beskyttelse af det danske Kød, naar man nu vil lægge en saa aldeles urimelig og i Forhold til det, der her foreslaas paa andre Ting, saa aldeles uforholdsmæssig høj Skat paa disse Varer.

I Virkeligheden kan jo heller ikke de Medlemmer af dette høje Ting, der har haft Lejlighed til før at beskæftige sig med dette Forslag, tage Ansvar for de Komplikationer, som disse Bestemmelser kan fremkalde. Den højtærede Finansminister har med sit Søgelys søgt ud i Krogene og har saa fundet, at man kan beskatte levende Hummer, levende Krebs og levende Rejer, og ingen vil modsige ham i, at disse Levnedsmidler er Luksus; han vil altsaa ikke fra nogen af de Sider, der er Tilhænger af Luksusbeskatning, støde paa Modstand med Hensyn til at beskatte disse Varer. Men den højtærede Minister har saa samtidig maattet indføje en

Bestemmelse om, at de Hummere og Krebs og Rejer, som indfanges fra et dansk Skib — det staar et eller andet Sted, jeg tænker mig, at ærede Medlemmer maaske ikke har set det, men det staar et Sted, at „af det Udbytte af egen Fangst af Østers, Laks, Hummer og Rejer, som danske Fiskere i danske Fartøjer indbringer fra aaben Sø“ o. s. v. —, at disse Varer er toldfri. Det maa de selvfølgelig være, naar det er danske Varer. Men hvorledes vil Ministeren kunne se, om en Hummer er en dansk eller en norsk Hummer, hvorledes vil han kunne bedømme, hvor Rejerne stammer fra, medmindre det skulde være den norske Dybhavsreje, som er et rent Uhyre af Størrelse, idet det da vil være muligt for ham at skelne mellem, hvad der er af dansk, og hvad der er af fremmed Nationalitet? Den højtærede Minister har for at holde Rede og Orden i sin Spiritusbeskatning, for at hindre Indsmugling af Spiritus, maattet udruste Toldkrydsere, han maa nu sende Toldkrydsere og hurtigløbende Motorfartøjer ud for at passe paa, at ikke norske Fartøjer liggende i aabent Vand bringer deres Hummer over i de danske Fartøjer og saaledes faar dem ind til Land toldfrit. Ministeren vil faa store Vanskeligheder af denne Bestemmelse, og hvor megen Skat han vil faa, forekommer mig noget problematisk.

Dernæst findes der en Række Bestemmelser, som er rene Beskyttelsesbestemmelser for Luksusafdelingen af en Industri. Ministeren siger, at de vil virke som Finanstoldsatser, men de vil samtidig virke som Beskyttelse for Luksusafdelingen af den vedkommende Industri. Han har forhøjet Beskyttelsen for alle Pianoer, det er noget, som danske Pianofabrikanter har været meget ivrige efter; han forhøjer Beskyttelsen for Luksusafdelingen af Møbel-fabrikationen, af Tapetfabrikationen, af en Række Metalfabrikationer og endelig af Gummifabrikationen. Denne sidste gleden højtærede Finansminister let hen over, og han sagde med Patos, at Cykledækkene havde han ikke villet belægge med Told, for Cykler var dog et Arbejdsmiddel. Som om ikke Motorcykler i mange Henseender var det i fuldt saa høj Grad som Cykler, og som om der ikke ved Siden af Luksusautomobiler findes Vareautomobiler og en Mængde andre Motorvogne, hvis Virksomhed ikke har noget som helst med Luksus at gøre, men som er rent erhvervsmæssige Befordringsmidler. Men Ministeren vil heller ikke paa dette Omraade i alt Fald kunne benægte, at Forslaget har en posi-